

COL-LABORACIÓ ANIVERSARI

L'excalcalde d'Almacelles Josep Ibarz recorda en aquest article l'arribada, ara ha fet cent anys, de les projeccions de cinema a aquesta vila del Segrià. Ibarz destaca així la històrica passió pel setè art a Almacelles, malgrat la competència de les sales de Lleida en l'època més recent.

**JOSEP IBARZ
GILART**

EXALCALDE D'ALMACELLES
(2003-2021)

100 anys de cinema a Almacelles

Aquest Nadal, passejant pel carrer del Pi de Barcelona, vaig decidir entrar al cinema Maldà, una sala on el meu pare havia treballat de jove com a operador cinematogràfic l'any 1956. Abans, però, ja havia exercit en diversos cinemes d'Almacelles, com el cinema Rambla del Juanito i el cinema Principal de Cal Marxant.

Aquell ambient em va transportar al passat i em va fer recordar que, precisamentenguany, a Almacelles, el cinema compleix 100 anys d'història. La primera sala de cinema fou la de Cal Tersa, inaugurada el 20 de setembre de 1924, ara fa un segle, amb la projecció de la pel·lícula *Armas al hombro* (1918), de Charles Chaplin. En aquells anys, quan el cinema encara era mut, l'encarregada d'interpretar la música en directe mentre es projectava la

pel·lícula era l'Aurora Tersa i Miralles, la filla del propietari.

Poc després, arribarien altres sales, com el Cafè Univers i el teatre Novedades, conegut popularment com el Cafè l'Aufés. El meu pare m'explicava sovint com, en veure escenes de càrregues de cavalleria al galop, els nens del poble imitaven el so dels cavalls picant els peus contra la tarima de fusta de la sala. Aquells records transmeten l'essència del que el cinema significava: un espectacle viu, capaç de transformar el públic en part activa de la màgia de la gran pantalla.

A finals dels anys 1940 es va inaugurar el cinema Rambla, un espai modern amb altell, i poc després va obrir les portes el teatre cinema Principal. Durant més de tres dècades, aquestes dues sales van ser l'ànima cultural del poble, projectant du-

es pel·lícules cada setmana els dijous, dissabtes i diumenges.

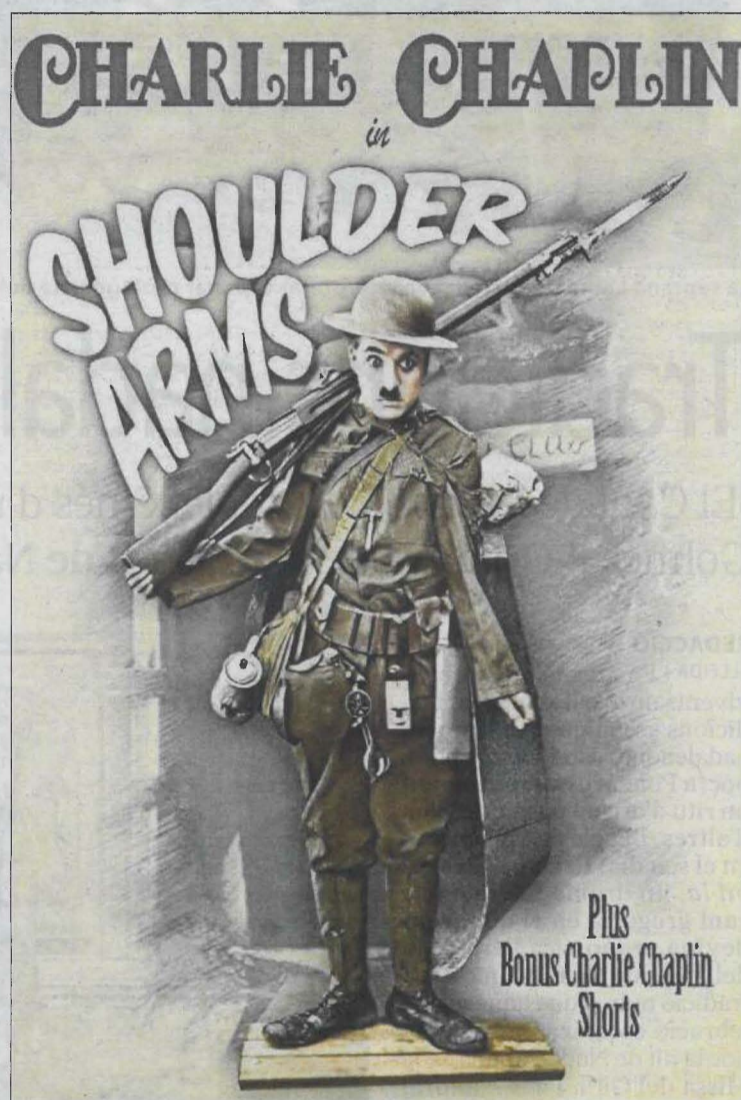
Tanmateix, l'arribada de la televisió primer i, més tard, dels videoclubs, va transformar profundament els hàbits de consum d'entreteniment. Les petites sales de cinema van patir un declivi inevitable, i a partir dels anys 1980, els espectadors d'Almacelles es van començar a desplaçar a Lleida per veure les estrenes a les modernes sales de cinemes com el Xenon, el Bahía o el Lumière.

Malgrat això, la passió pel cinema a Almacelles no s'ha apagat mai. La recuperació puntual de projeccions es va fer possible amb l'obertura del Centre Cultural, que oferia una sala adaptada. Tot i així, era difícil competir amb les noves sales d'Alpicat i Lleida, més ben equipades i amb horaris més flexibles.

En els darrers anys, l'Ajuntament d'Almacelles ha treballat intensament per mantenir viva aquesta tradició. En diverses ocasions, la vila s'ha convertit en un gran plató de rodatge per a pel·lícules, com *Catalunya über alles!*, de Ramon Tèrmens; *Almacelles, Urbs Illustrati*, d'Oscar Sánchez; o *Punt de fuga. 2 perspectives, 1 excursió*, de Carla Bisart.

A més, l'impuls a la creativitat dels joves va arribar amb iniciatives com el Concurs de Curtmetratges Films in Situ, que en el seu moment va promoure l'art cinematogràfic local i va oferir una plataforma per a nous talents, tot i que actualment ja no es duu a terme.

Gràcies a aquestes accions, avui dia Almacelles compta amb diversos professionals de-

Cartell original de la pel·lícula 'Armas al hombro' (1918), de Chaplin.

dicats al setè art, demostrant que el cinema continua sent una part essencial de la vida cultural de la vila.

Cent anys després, la màgia del cinema segueix viva a Almacelles. Com deia el mateix Charles Chaplin: "El cinema és

una forma de vida: un somni, una emoció, un art. Una màgia que transforma la realitat". Aquesta màgia ha deixat la seva empremta en la història del nostre poble i confiem que continuï captivant les futures generacions durant molts anys més.

La primera sala de cine fou la de Cal Tersa, inaugurada el 20 de setembre de 1924, amb la pel·lícula 'Armas al hombro', de Charles Chaplin

L'històric cinema Granados de Lleida va tancar les portes el 1990.

El multisales Lumière, signe de modernitat a la Lleida dels anys 80, va acabar tancant l'any 2007.